

Republika Hrvatska
Županijski sud u Velikoj Gorici
Ulica Hrvatske bratske zajednice 1

Poslovni broj GŽ-401/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Velikoj Gorici, sud drugoga stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca Verice Kos, predsjednice vijeća, Vesne Gašparuš-Horvat, člana vijeća i suca izvjestitelja i Gorana Škugora, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, A. Mihanovića 3, Zagreb, OIB: 84397956623, Područna služba u Varaždinu, Kolodvorska 20c, protiv tuženika Croatia osiguranje d.d. Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, zastupanoga po punomoćniku Alenu Čičku, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Župić & partneri d.o.o. Zagreb, radi isplate, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog suda u Bjelovaru Stalna služba u Daruvaru poslovni broj Pn-153/2021-15 od 15. ožujka 2022., 25. travnja 2024.,

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tuženika Croatia osiguranje d.d. Zagreb kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Bjelovaru Stalna služba u Daruvaru poslovni broj Pn-153/2021-15 od 15. ožujka 2022.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom suđeno je:

„I. Nalaže se tuženiku Croatia osiguranje d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862 isplatiti tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Antuna Mihanovića 3, OIB: 84397956623, iznos od 30.259,39 kn na račun broj: HR121001005 1863000160, Državnog proračuna Republike Hrvatske model HR 26, poziv na broj odobrenja 5908-19-19-03003414682 sa zakonskom zateznom kamatom tekućom za navedeni iznos od 10.4.2020. do isplate, prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, a koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 110,00 kn u roku od 15 dana.“

2. Protiv navedene presude žali se tuženik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome navodi da se u konkretnom slučaju primjenjuje Zakon o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine" broj 151/05) kao lex specialis, a ne Zakon o mirovinskom i invalidskom osiguranju ("Narodne novine", broj 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18 i 115/18 – dalje: ZMO), da je riječ o naknadi štete koju tužitelj potražuje po osnovi naknade štete u visini isplaćene obiteljske mirovine u punom iznosu od 1. svibnja 2017. i da su u zastari sva potraživanja isplaćena prije 23. srpnja 2017. te da je pogrešan zaključak prvostupanjskoga suda da je riječ o regresnom zahtjevu i primjeni zastarnog roka od 5 godina. Nadalje navodi da sud nije utvrdio stvarnu štetu u smislu čl. 27. st. 3. ZOOP te da je činjenično stanje stoga pogrešno utvrđeno. Zahtijeva trošak postupka u povodu pravnog lijeka u iznosu od 2.215,09 kn / 293,99 EUR.

3. Tužitelj u odgovoru na žalbu osporava navode tuženika, ističe da je ZMO lex posteriori i lex specialis te da je riječ o regresnoj tražbini, na koju se primjenjuje petogodišnji zastarni rok jer kao osiguravatelj svom osiguraniku isplaćuje mirovinu, koju sada regresno potražuje od tuženika, kao odgovornog za nastalu štetu. Poziva se na odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-III-2571/14 i rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-1322/2019.

4. Žalba tuženika je neosnovana.

5. Predmet postupka je zahtjev tužitelja za naknadom štete koja mu je nastala u razdoblju od 1. svibnja 2017. do 31. siječnja 2020., isplatom obiteljske mirovine suprugu preminule osiguranice u iznosu 30.259,39 kn (sada 4.016,11 EUR) sa zateznom kamatom tekućom od zakašnjenja tuženika s isplatom po zahtjevu tužitelja, 10. travnja 2020. do isplate.

6. Prema odredbi čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 – dalje: ZPP), ovaj drugostupanjski sud je ispitao prvostupanjsku presudu u onom dijelu u kojemu se pobija žalbom i u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP i na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka.

6.1. Donošenjem pobijane presude nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP, koju u žalbi ističe tuženik jer presuda sadrži razloge o odlučnim činjenicama, koji nisu proturječni stanju spisa i može se ispitati.

6.2. Donošenjem pobijane presude nisu počinjene ni ostale bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP, na koje povrede sud drugoga stupnja pazi po službenoj dužnosti.

7. Prvostupanjski je sud utvrdio:

- da je u štetnom događaju za koji je odgovoran osiguranik tuženika, koji je upravljao osobnim vozilom koje je u vrijeme štetnog događaja bilo obvezno osigurano od odgovornosti kod tuženika, smrtno stradala osiguranica tužitelja,

- da tužitelj po osnovi rješenja na koje se poziva u tužbi i koje je priložio uz tužbu, u vremenskom razdoblju od 1. svibnja 2017. do 31. siječnja 2020. izvršio isplate obiteljske mirovine u ukupnom novčanom iznosu od 49.202,26 kn,
- da se tužitelj prije podnošenja predmetne tužbe obratio tuženiku sa zahtjevom za naknadu štete za isplaćenu obiteljsku mirovinu iza pok. Nade Čepić za razdoblje od 1. svibnja 2017. do 31. siječnja 2020., koji zahtjev je tuženik zaprimio 25. ožujka 2020. te da mu je time rok za isplatu mirnim putem istekao 9. travnja 2020.,
- da je tuženik dobrovoljno isplatio tužitelju iznos od 18.942,87 kn,
- da je tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena 24. srpnja 2020.

8. Na temelju navedenih činjeničnih utvrđenja prvostupanjski je sud prihvatio tužbeni zahtjev, uz obrazloženje da tužitelj ima pravo od tuženika zahtijevati regresnu isplatu novčanih iznosa koje je isplatio u utuženom vremenskom razdoblju svom osiguraniku, u iznosu od 30.259,39 kn zateznom kamatom od 10. travnja 2020., kada je tuženik došao u zakašnjenje jer mu je 9. travnja 2020. protekao rok za isplatu predmetne tražbine prema zahtjevu tužitelja.

8.1. Prigovor zastare sud je ocijenio neosnovanim, uz obrazloženje da je u konkretnom slučaju riječ o regresnom zahtjevu iz mirovinskog osiguranja, na koji se primjenjuje opći zastarni rok od 5 godina, propisan čl. 225. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18 - dalje: ZOO).

8.2. Navedenu odluku prvostupanjski je sud donio pozivom na odredbe čl. 161. i čl. 164. ZMO i čl. 29. st. 1. i 2. ZOO.

9. Zaključak suda prvoga stupnja je osnovan te ga u cijelosti prihvaća i ovaj drugostupanjski sud. Žalbenim navodima nisu dovedena u sumnju činjenična utvrđenja i primjena materijalnog prava sadržaja u pobijanoj presudi.

10. Pravilno je sud prvoga stupnja primijenio materijalno pravo propisano čl. 225. ZOO kada je ocijenio neosnovanim prigovor zastare predmetne tražbine, pravilno smatrajući da je u konkretnom slučaju riječ o regresnom zahtjevu, koji zastarijeva u općem zastarnom roku od 5 godina. Neosnovano tuženik u žalbi ističe da je tužiteljeva tražbina zastarjela protekom trogodišnjeg zastarnog roka jer tražbina tužitelja ne proizlazi iz ugovora o osiguranju.

10.1. U odnosu na žalbene navode tuženika u kojima navodi da nije utvrđeno koliko iznosi razmjerni iznos mirovine u smislu čl. 27. st. 3. ZOOP, treba reći da se regresni zahtjev tužitelja ne odnosi na tražbinu koju tužitelj isplaćuje po osnovi invalidske mirovine, već na tražbinu koju isplaćuje po osnovi obiteljske mirovine. U konkretnom slučaju pitanje naknade štete za novčana davanja koja tužitelj isplaćuje na teret mirovinskog osiguranja, a koja davanja su posljedica štete koju je prouzročio osiguranik tuženika, regulirano je ZMO. Riječ je o izdacima kojima se umanjuje imovina tužitelja zbog uzroka za koji je odgovoran osiguranik tuženika, odnosno osiguratelj. Stoga stvarnu štetu, prema ocjeni ovoga suda, predstavlja upravo onaj iznos koji tužitelj isplaćuje u skladu s odredbama ZMO, zbog uzroka za koji je odgovoran osiguranik tuženika, odnosno tuženik na temelju ugovora o osiguranju te je stoga tuženik dužan tu štetu naknaditi tužitelju, na temelju propisa po osnovi kojih su ti izdaci i nastali.

11. Na dosuđene iznose tužitelju je pravilno dosuđena zatezna kamata tekuća od zakašnjenja, 10. travnja 2020. (čl. 29. st. 1. i 2. ZOO, u vezi s čl. 2. st. 1. ZPP).

12. I odluka o troškovima postupka pravilna je i zakonita (čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. ZPP), a određenim žalbenim navodima tuženik istu i ne osporava.

13. Iz navedenih razloga, na temelju čl. 368. st. 1. ZPP, trebalo je odbiti žalbu tuženika kao neosnovanu i potvrditi pobijanu prvostupanjsku presudu.

U Velikoj Gorici 25. travnja 2024.

Predsjednica vijeća

Verica Kos

Dokument je elektronički potpisan:

Verica Kos

Vrijeme potpisivanja:

16-05-2024

08:51:59

DN:

C=HR

O=ŽUPANIJSKI SUD U VELIKOJ GORICI

2.5.4.97=#0C1156415448522D3138353830303537353138

OU=Signature

S=Kos

G=Verica

CN=Verica Kos